

Jubileumi ünnepi közgyűlés Sepsikőröspatakon

Az OEE 147. Vándorgyűlésének első napján, 2016. június 23-án került sor Egyesületünk megalapításának másfél évszázados jubileumát ünneplő közgyűlésre, Sepsikőröspatakon.

A közgyűlésen megjelentek – a vadász-kürtök üdvözlő hangjai mellett – felállva köszöntötték az egyesület hivatalos zászlajának és a vándorgyűlés vándorzászlójának a bevonulását, majd az ünnepi közgyűlés nyitányaként felcsendültek nemzeti Himnuszunk közösen énekelt hangjai.

Lomniczi Gergely, az OEE főtitkára a pulpitusához lépve üdvözölte az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlésének a Kovászna megyei Sepsikőröspatakon megjelent résztvevőit és vendégeit.

Kiemelte, hogy idén ünnepli az Egyesület az alapításának 150. évfordulóját, amely alkalmából az egyik alapító, *dr. Bedő Albert* szülő- és nyughelyén gyűlt össze a tagság a hagyományos évenkénti találkozóira, amely immár sorrendben a 147. OEE Vándorgyűlés.

Külön köszöntötte a megjelent magyarországi közjogi méltóságokat, elsőként *dr. Áder Jánost*, Magyarország köztársasági elnökét, majd *dr. Semjén Zsoltot*, Magyarország miniszterelnök-helyettesét és *dr. Fazekas Sándort*, Magyarország földművelésügyi miniszterét. Ezen kívül *dr. Bitay Márton Örs* állami földekért felelős államtitkárt és *Györfly Balázst*, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnökét.

Köszöntötte a házigazdákat is, *Zambó Pétert*, az Országos Erdészeti Egyesület elnökét, *Tamás Sándort*, Kovászna Megye Tanácsának elnökét és *Kisgyörgy Sándort*, Sepsikőröspatak polgármesterét.

A vendégek között üdvözölte *dr. Melles Elődöt* a romániai Magánerdő Gazdálkodók Országos Szövetségének alelnökét, *Kató Béla* református püspököt, *Bálint Benczédi Ferenc* unitárius püspököt. Emellett a Brassói és a Nyugat-magyarországi Egyetem dékánját és képviselőit, *Tolnay Lajost* az Országos Bányászati és Kohászati Egyesület tiszteletbeli elnökét. A magyarországi és székelyföldi erdészeti szakigazgatás, oktatás és kutatás, valamint az állami és magán erdészeti társaságok vezetőit, az Erdélyből, Felvidékről, Kárpátaljáról, Szlovéniából, Horvátországból, Németországból és Ausztriából érkezett tagokat, kollégákat és a meghívott vendégeket, az Egyesület tag-ságát, az Elnökség tagjait.

Az OEE főtitkára az üdvözléseket követően felkérte Zambó Péter OEE elnököt, hogy köszöntse a megjelenteket és nyissa meg hivatalosan is az ünnepi közgyűlést.

„Tisztelt Köztársasági Elnök Úr, Miniszterelnök-helyettes Úr, Miniszter Úr! Tisztelt Vándorgyűlés, Tisztelt Házigazdák, Kedves Vendégeink, Hölgyeim és Uraim!

Főhajtással köszöntöm Önöket az Országos Erdészeti Egyesület 147. Vándorgyűlésén, Erdélyben, a legnagyobb magyar erdősz, *Kálmoki Bedő Albert* szülőhelyén, Sepsikőröspatakon. Történelmi pillanatot élünk! Az erdészeti ügyét eddig hat emberöltőn át szolgáló Egyesület vándorgyűlése 118 esztendő után visszatért a Székelyföldre! Három-

szék vonzásának engedve, ezernél is többen zarándokoltunk ide. Tanúi lehetünk, amint Selmec, Sopron és Erdély, az egész Kárpát-medence erdészete itt összeér, szakmánk és magyarságunk egybeforrad.

Erdészetünk és Egyesületünk történelmének, teljesítményének, határokon átívelő jelentőségének elismerését is látom abban, hogy illusztris vendégeink – Áder János, Magyarország köztársasági elnöke, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, Fazekas Sándor miniszter, Bitay Márton Örs államtitkár és Györfly Balázs a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke – a külvilág figyelmét felénk irányítva, kitüntetett részvételükkel tisztelték meg az ünnepi Közgyűlést!

Megbecsülésünket fejezem ki mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy az OEE megalapításának másfél évszázados jubileumát itt, ezen a kultikus vidéken ünnepelhetjük!

Itt gratulálunk kitüntetettjeinknek, majd a kálnoki unitárius temetőben mindannyian fejet hajtunk Bedő Albert emlékezetére előt.

Holnap a terepen, Háromszék, Erdővidék, Brassó, valamint Csíkszék erdészetéből, kultúrájából kapunk ízelítőt.

Köszönöm minden kedves Házigazdánknak, Vendégünknek és Tagtársunknak, magyarnak és nem magyarnak, a határainkon belül és azon túl szolgáló erdésznek, elkötelezett támogatóinknak, hogy együtt ünnepelhetünk!

Bedő egyik, 1878-ban leírt alapvetése egy latin példabeszéd, mely a saját szakunkra nézve is örök igazságot tar-

Zambó Péter elnök, OEE

talmaz: „Összetartás által kis dolgok nagygyá lesznek, és megfordítva, a legnagyobbak is megsemmisülnek.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A világon alig néhány tagot számlál a másfél századot megélt, működő szervezetek elegáns klubja. Azok közé tartozunk, akiknek van mire szerénynek – ünnepi alkalmakkor büszkének lennie! Mindannyiunknak tartalmas programokat, vidám baráti találkozót és örömteli együttlétet kívánok!

Szeretném, ha örökké emlékezetes lenne ez a történelmi zárandoklat, a Kárpát-medence legnagyobb erdészeti találkozója, Európa legrégebb erdész civil szervezetének jubileumi ünnepe!

Közgyűlésünket, egyben a 147. vándorgyűlés rendezvénysorozatát ezennel megnyitom! Jó Szerencsét, Üdv az Erdészeknek!”

Az OEE elnökének megnyitó köszöntője után a vendéglátó Kovászna megye nevében, Tamás Sándor a megyei tanács elnöke üdvözölte a közgyűlést.

„Tisztelt Köztársasági Elnök úr, Miniszterelnök-behelyettes úr, Miniszter úr, Főtiszteletű püspök urak, Hölgyeim és Uraim! 1804-ben nemes székely elődeink az erdélyi főkormányzásoknak címzett levelüket úgy kezdték, hogy „*nekünk csupán csak fában van minden élő okunk*”.

Ez a magvas megállapítás 200 év távlatából is rendkívül időszerű, hiszen Székelyföld jövőjének egyik biztosítója a magánerdő-tulajdon megszilárdítása, az erdők szakszerű kezelése, ésszerű hasznosítása.

Nálunk nagy hagyománya van a közös használati formának, az erdő és legelő társulásoknak, ahogy mi nevezük, a közbirtokosságoknak. Székely-

földön több mint 500 ezer hektár erdő van magántulajdonban és magánkezelésben. Nagy vagyon, nagy felelősség.

Ilyen szempontból is kiemelt megtiszteltetés hogy az egyesület fennállásának 150. jubileumi évfordulóját ilyen szép számban itt ünnepelhetjük. Köszönet érte az egyesület vezetőinek, kiemelten Zambó Péter elnöknek, hogy a több mint három évvel ezelőtti álmat valóra váltottuk.

Tamás Sándor elnök, Kovászna Megyei Tanácsa

Az igaz, hogy 118 évvel ezelőtt, 1898-ban volt vándorgyűlés nálunk, de akkor Székelyföld Magyarország része volt. Most közigazgatásilag más a helyzet, de lélekben eggyé tartozunk, nemzetileg és szakmailag egyaránt. Úgy, ahogy azt Bedő Albert ránk hagyta és itt olvasható a hátam mögött: „*Szeressük hazánkat, nemzetünket és szakunkat büszséggel, egyetértéssel és összetartozással.*”

118 évvel ezelőtt is komoly, nagy rendezvény volt Sepsiszentgyörgyön. A

mai esemény viszont minden eddigi tapasztalaton, sőt minden reményen felüli. Nemcsak azért, mert több mint ezer kárpát-medencei szakember van itt, hanem a legmagasabb állami méltóságok, erdélyi püspökök, román és magyar magán és állami szakmai szervezetek, és még sokan mások tiszteltek meg jelenlétükkel a rendezvényt.

Tisztelt jelenlévők, tudom, hogy ez idáig is sokan keresték fel a legnagyobb magyar erdész szülőfaluját és végső nyugvóhelyét. Bevallom, hogy az elkövetkezőkben azt szeretnénk, hogy a háromszéki Kálnok, szakmai zárandokhelyé váljon. Terveink között szerepel egy Bedő Albert emlékház felépítése, amelynek alapjait már leraktuk.

Kedves jelenlévők, az elkövetkező napokra hasznos szakmai együttműködést, jó kapcsolódást és erőt, egészséget kívánok Önöknek. Egy biztos, ha esik, ha havazik, ha süt a nap, ha fúj a szél, mi visszavárjuk Önöket ide, Székelyföldre. Jó találkozást mindannyiuknak!”

A székelyföldi vendéglátók nevében elhangzott üdvözlés után dr. Áder János, Magyarország köztársasági elnöke tartotta meg ünnepi beszédét.

„Tisztelt Vándorgyűlés! Hölgyeim és Uraim! „*Engem az erdő véd s szerel*” – írta Áprily Lajos, Erdély szülőtte. Neki az erdő volt az élet; ismerős otthon, érzelmek forrása, mesék világa. Az ihlető forrás. „*Boldog itt, akinek odva van*” - fejezte ki őszinte ragaszkodását a tájhoz, ahol minden somvirág, ragadozó madár, minden éjszaka, kakukkszó, kő és szarvas, minden szál fenyő ihletet ad.

Áprily világában minden gondolat természeti képet ölt magára. A viharban „*égi s földi pára egyesül*”. A pisztráng örökké megérkezik, minden „*zűgön, szirten által*”. Az ég kékje olyan, mint ha valaki szajkótollakat fogott volna, „*s bekárpitozta velük az eget*”. A hegy pedig a „*végtelennek őre*”.

Nem véletlen, tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy – miként a költő – az Országos Erdészeti Egyesület alapítói is ilyen gyönyörű tájakat, ilyen fenséges hegyeket hoztak magukkal a szívükben otthonról. A máramarosi Aknasugatagból Wagner Károly, Selmechányáról Divald Adolf, Sepsikőröspatakról Bedő Albert. Ők is szerették, ismerték, értették az erdőt, olvasni tudták rezdüléseit. Igaz, a szavakat sokszor még nekik maguknak kellett megkeresniük hozzá. Ha nem is versekben, a tudományban mindenképp. Hiszen 150 évvel ezelőtt nem volt még magyar nyelvű erdészeti könyvkiadás és képzés. Ezért az új egyesület fő fe-

adatai között szerepelt, hogy sikerüljön megteremtenie „az erdészeti tanulmányok magyar nyelven való művelésének” feltételeit. A cél az volt, hogy legyen magyar szakirodalom, magyar kutatás és magyar nyelvű oktatás. Az eredmény önmagáért beszél.

Korszerű tudás birtokában magyarul lett tananyag az erdőbecslésben, a hozamszámítás, a földmérésben, az erdőtenyésztésben, az erdőrendezés, a fatömegtáblák és terméstáblák kezelése.

Másfél évszázada megszületett a modern magyar erdészettudomány. A 150 évvel ezelőtti bátor kezdeményezőknek köszönhető, hogy a józan mértékletesség lett a vezérfonal, és a Kárpát-medence erdői nem váltak a féktelen felhasználás martalékává. Lecsupasztott hegyek és völgyek kapták vissza fáikat, gyenge erdők erősödtek meg, és a tudomány szempontjai szabták meg az okos gazdálkodás feltételeit.

Nagy utat járt be a hazai szakma attól az időtől, amikor a selmecebányai Bányászati és Erdészeti Akadémián magyarként még mindössze Wagner Károly tanította az erdészeti tárgyakat. Egy kicsiny, de elszánt szakmai közösség, alig néhány ember vitte végbe a hatalmas fordulatot. Lapot indítottak, egyesületet szerveztek, iskolát alapítottak, szerepet vállaltak az államigazgatásban, és szó szerint kikövetelték az erdőtervényt.

Mindez együtt elég volt ahhoz, hogy lassanként egy egész ország másként tekintsen az egyik legfontosabb természeti vagyonára. Néhány esztendő kitarító munkájának köszönhetően 1879-ben hatályba lépett az első polgári erdőtervény is. Előrelátó, a jövő iránt felelős erdőgazdálkodás vette kezdetét. Az új törvény kordában tartotta a gazdasági szempontokat, szabályozta a kitermelés

mértékét. Szigorú üzemtervezést írt elő a távlatos gondolkodás elérése érdekében. A közösségi érdekek érvényesítését várta el a magántulajdonú erdők birtokosaitól is. Fontossá vált a földek besorolása, a rendszertelen és túlzott fakitermelés megzabolázása, a különleges

Dr. Áder János, Magyarország köztársasági elnöke

védelemben részesülő területek kiemelése. Végeredményben a szabályok által most először kimondatott, hogy az erdő védendő érték, egy nemzet pótolhatatlan természeti vagyona. És csak ez után ipari alapanyag. Hasznot csak úgy hajt, ha a vele való törődés kiállja a fenntarthatóság próbáját. Az erdő véd és szeret – megérdemli az embertől a gondoskodást.

Bedő Albert, akinek szülőföldjén most az Országos Erdészeti Egyesület elmúlt 150 esztendejét megünnepelni összejöttünk, egy úttörő generáció ki-

emelkedő alakja volt. Iskolateremtő nemzedéke, amely tudományos tényekkel támogatva üzent hadat a kételkedőknek és az érdekből ellenkezőknek.

A Bedő Albert szerkesztette Erdészeti Lapok már az 1870-es években arról írt, hogy az erdőpusztítások hatással vannak „a klíma szabálytalanságára”, a hőmérsékletre, a levegő és vizeink minőségére. A magyar erdészek már ekkor arra figyelmeztettek, hogy a növénytakaró és az éghajlat között szoros kapcsolat, kölcsönhatás áll fenn. Hogy hatalmas árvizeket okoz, amikor a letartott vidék földje nem tart vissza elég vizet. Hogy a kevesebb erdő nagyobb eróziót jelent: az eső fokozatosan a folyókba mossa a talajt. Lám, milyen ismerős kép ez ma nekünk, amikor újra és újra meg kell győznünk embertársainkat, hogy figyeljenek jobban a sebekre, amelyeket tetteikkel a természetben okoznak.

Bedő Albert több mint 130 évvel ezelőtt „a jövővel nem gondoló” rablógazdálkodás veszélyeiről írt. Neki fontos volt a jövő, a következő generáció sorsa. A mi jelenünk. Kárhoztatta a felelőtlenséget, amely figyelmen kívül hagyja a természet nagy összefüggéseit, és nem fogja fel, hogy a természetbe beavatkozó ember lavinát indít el: előre nem látható események sorára van hatással. Minden aggodalom ellenére Bedő Albert bízott abban, hogy a tapasztalat és a figyelemfelhívás jó döntésekre sarkall. És el lehet érni, hogy az emberek „tiszteljék és gondozzák az erdőt, mint amelyek ölében életünk, vagyonunk és jóllétünk egyik legfőbb záloga van letéve”.

A magyar erdészettársadalom és benne az Önök egyesülete 150 év óta ezt a szemléletet vallja magáénak. Ezt örökölte és hagyományozta tovább hosszú évtizedeken át. Volt és maradt a cél: erdeink óvása, gondozása, ápolása, telepítése, a felelős gazdálkodás. Ezt a célt tartották szem előtt mindazok, akik tekintélyt adtak a magyar erdészszakmának. Akik minden történelmi veszteség után is hűek maradtak hivatásukhoz Magyarországon, a Kárpát-medencében és mindenütt a világon. Ezt az örökséget őrizték meg a Trianon után határon túlra került területek hatalmas erdőségeiben dolgozó magyar erdészek. Ezt a tudást vitték magukkal az 1956-os forradalom utáni megtorlások elől Kanadába emigrált soproni egyetemisták és tanárai. A világ egyik legnagyobb országának hatalmas erdői sokat köszönhetnek azoknak a magyar szakembereknek,

akik a folyamatos erdőborítás Kárpát-medencében kipróbált eszközeit honosították meg új hazájukban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az ünnepélyes közgyűléssel és Bedő Albert sírját felkeresve fejet hajtunk a magyar erdészek teljesítménye, munkája előtt. Köszönöm, hogy a jó hagyományokat követve Önök ma is ugyanúgy gondolnak a jövőre, mint nagyszerű elődeik. Köszönöm, hogy ismerik az erdő védelmének és használatának bölcs egyensúlyát. Isten éltesse az egyesületet és annak tagjait!"

A köztársasági elnök szavai után Szabó Fruzsina, a Mikes Kelemen főgimnázium 10. osztályos tanulójának messze hangzóan szép énekhangja töltötte be a sepsikőröspataki sportszertornyot, amikor az *Erdélyország sok szép víze* című népdalt adta elő.

Az énekszót követően az OEE főtítokára felkérte dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettest ünnepi beszédének megtartására.

„Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Vándorgyűlés! Az Országos Erdészeti Egyesület Székelyföldön rendezett jubileumi vándorgyűlése hajszálpontosan egybeesik azon nemzetpolitikai törekvésünkkel, hogy a különböző szakmák, a különböző érdeklődési körök kárpát-medencei szinten szerveződjenek. Ne hagyjuk, hogy az államhatárok szétszakíthassák a szakmai, tudományos, kulturális, sport és egyéb szervezeteinket!

Ezért törekszünk arra, hogy legyenek kárpát-medencei sportrendezvények, ezért segítünk a határon túli színházak és a magyarországi színházak együttes fellépésében, ezért szervezünk nyári szabadegyetemeket, és ezért is meghatározó jelentőségű, hogy az erdészszakma kárpát-medencei seregszemlét tart.

Szeretném felhívni a figyelmet Bedő Albert életművének egyik legfontosabb üzenetére: a szaknyelv, a magyar szaknyelv megerősítésére. Amikor megkérdezték *Teller Edétől*, hogy minek köszönhető, hogy a matematikai és fizika tudományok területén ilyen zsenialitásra volt képes, akkor elgondolkodott és meglepő módon azt a választ adta, hogy: *Ady Endrének*.

Mégpedig azért, mert nem tudunk olyan dologra gondolni, amit nyelvileg ne tudnánk kifejezni és csak arra tudunk gondolni, amit nyelvileg ki tudunk fejezni. Tehát a tudomány művelése és az anyanyelvünk a legszorosabb összefüggésben van. Ezért nagyon fontos egy nemzet szempontjából a nemzet nyelvének az ápolása és ezért fontos, hogy a magyar szaknyelv egységes legyen az egész Kárpát-medencében, mert ez teszi lehetővé a szakmai megértést és együttműködést.

Az ünnepi közgyűlés helyszíne az egyik legnagyobb magyar erdész politikai születési és egyben nyughelye is. Bedő Albert személyében több olyan szempont is van, ami számomra személyes jelentőségű, kötődésű, és amiért őt magamhoz nagyon közelinek érzem.

Bedő Albert 1880-tól meghatározó tagja volt az Országos Magyar Vadászati Védegyletnek. Személyében is kifejezi azt, hogy a vadgazdálkodás és az erdőgazdálkodás szorosan összefügg.

Bedő Albert emellett teológus is volt, unitárius püspök úr tudná a legjobban megerősíteni, hogy milyen mélyen istenhívő ember volt és milyen mélységben foglalkozott a teológiával. Nem véletlen, hogy a magyar nyelv az erdővel kapcsolatban a természet templomáról beszél. Ahogy *Széchenyi Zsigmond* mondta: „... az erdőben ma is ott jár az Úristen.”

Teológiai értelemben a természet rendje és a természetfölötti rendje összefügg egymással. Bedő Albertet, mint erdészt, vadászt és teológust nézve talán úgy pontos a hagyományos erdész-vadász köszöntés, hogy: *Üdv az erdésznek, a vadásznak! Tisztelet a vadnak és az erdőnek! Hódolat a Teremtőnek!*

Bedő Albert politikus is volt. 1896-tól országgyűlési képviselőként működött, tehát elődünk a parlamenti képviselő-ségben. Életpéldája is példázza, hogy milyen fontos a politika egy-egy szakma tekintetében. Hiszen az erdészeti politikai képviselete és annak a megjelenítése az ország életben azért is volt lehetséges, mert vállalta, hogy politikai küldetését is teljesíti az országgyűlésben.

Szakmapolitikai küzdelmeinek a tanulsága máig érvényes. Rámutatott, hogy a szélsőségeket el kell kerülni az

Dr. Semjén Zsolt, Magyarország miniszterelnök-helyettese

erdőgazdálkodásban is, amely ma kifejezetten aktuális gondolat.

Az ipari lobbinak nevezhető világot egyáltalán nem érdekli az ökológia, nem érdekli az erdő élő mibenléte, egyszerűen ipari nyersanyagot lát benne és az egész világot ipari parkká alakítaná, ha tehetné. Ismerjük a vadkapitalizmusnak ezt a mindent lebetonozni akaró mentalitását.

A másik szélsőség, a másik ellenpont, amit talán sötétzöld álláspontnak is lehetne nevezni, egész egyszerűen kitalálná az embert az erdőből és nem veszi figyelembe, hogy a világon emberek is élnek. Az erdőnek és az erdésznek igencsak feladata, hogy az embert is szolgálja.

Ezt a két szélsőséget kell elkerülni! Amelyik egyszerűen csak ipari nyersa-

nyagot lát az erdőben, és amelyik az embert is száműzné az erdőből.

Meg kell őrizni az erdőt, az erdő ökológiai egységét. Emellett minél inkább hangsúlyt kell helyeznünk az erdők népjóléti feladataira. De az erdőnek ipari jelentősége is van az ország gazdasága, nemzetgazdasága szempontjából.

Ezt a kiegyensúlyozott bölcsességet képviseli Bedő Albert szakmapolitikája és ennek a szakmai politikának az érvényszerzése az országgyűlési tevékenységében.

Kedves barátaim azt gondolom, hogy az, hogy mi most itt együtt vagyunk az valóban a nemzetpolitikának megvalósulása. Hiszen az a célunk, hogy a nemzetünk megmaradjon, ez pedig csak úgy lehetséges, hogyha nemzetet összetartó, ilyen hajszaökökkel tudjuk átszőni a Kárpát-medencét. Ezért fontos, hogy az erdészek, a sportolók, a művészek, a tudósok, a szakmai szervezeteket kárpát-medencei összmagyar szinten szervezzék meg magukat.

Ez a vándorgyűlés a magyarság megmaradásának az egyik szimbóluma! Együtt vagyunk Erdélyből, a Felvidékről, Kárpátjáról, Délvidékről és az Anyaországból! Köszönöm Önöknek, hogy meghallgattak!”

A miniszterelnök-helyettes beszédét követően dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter lépett a pulpitusra.

„Tisztelt Köztársasági Elnök Úr, Miniszterelnök-helyettes Úr! Tisztelettel köszöntöm az erdész szakma képviselőit, a román kollégákat, az Országos Erdészeti Egyesület tagságát és a jubileumi vándorgyűlés minden kedves vendégét!

„A zászló, mely 1866 december 9-én kibontva lett, ma is szilárdan áll és vidorán leng! A szorgalom és jól végzett munka, mely ama napon a magyar er-

dészet termőfájának magvát elültette, a lefolyt 25 év alatt életerős tölgyé nevelte az „Országos Erdészeti Egyesületet” – ezekkel a szavakkal emlékezett meg az Egyesület alapításáról, annak huszonöt éves évfordulóján Bedő Albert, az Erdészeti Lapok hasábjain.

Azóta már ötször 25 év telt el. Bedő Albert szavai azonban továbbra is helytállóak. Az „életerős tölgy” mára nagy és terebélyes fává nőtte ki magát. Az erdők szolgálatában munkálkodó elhivatott szakemberek hatalmas eredményeket és sikereket értek el a százötven év során.

A napjainkban mintegy 3500 fős tagságot számláló Országos Erdészeti Egyesület másfél évszázados múltjával az ország egyik legrégebben működő szakmai civil szervezete, amely alapítása óta a magyar erdők, a magyar vidék felemelkedéséért dolgozik.

Az Egyesület évente tartott Vándorgyűlései a hazai erdőgazdálkodás legnagyobb seregszemléjének számítanak.

A mostani jeles alkalom csak nem 100 évvel Trianon után, és az hogy az Országos Erdészeti Egyesület visszatért Erdélybe, jelképezi, hogy mi magyarok mindig is összetartozunk, és itthon vagyunk mindannyian Erdély bérci között.

Az Országos Erdészeti Egyesület munkájának nagy szerepe van abban, hogy az elmúlt 150 évben a szakma hagyományait őrizni tudta és minden esetben meg tudott felelni a folyton változó szakmai és társadalmi elvárásoknak úgy, hogy közben mindvégig az erdő, a fenntartható erdőgazdálkodás alapelvei maradtak előtérben, és össze tudta és össze tudja fogni a magyar erdésztársadalmat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A társadalom igényei az erdőkkel szemben jelentős változáson mentek keresztül az elmúlt évtizedekben. Az erdő hármas – gazdasági, védelmi és közjóléti – funkciója felé támasztott igények talán so-

Dr. Fazekas Sándor, Magyarország földművelésügyi minisztere

hasem voltak ennyire sokrétűek, mint napjainkban.

A hosszú távú erdőtervezés során az erdők természeti értékének megóvása továbbra is biztosított az erdész szakmai munkája és a természetvédelem széleskörű bevonása által. Ennek eredményeként az erdők gazdag biodiverzitása tovább bővíthetett, és több védett faj egyedszáma pedig gyarapodhatott.

Ezen a területen továbbra is célunk: az erdők, az erdei élőhelyek, és ez által az erdei életközösségek védelme; az erdők szakszerű kezelése; a károsító hatásoktól, a túlzott használatától és igénybevételtől való megóvása; természetes állapotának fenntartása, valamint az erdő rendeltetésének, termőhelyi viszonyainak és természetes állapotának megfelelő fajokkal történő felújítása.

Gazdasági szempontból elengedhetetlen az erdőkből fenntartható módon kitermelhető megújuló nyersanyag elérhetősége és felhasználása.

Elérendő céljainkat a most készülő Nemzeti Erdőstratégiában rögzítjük, amely az elkövetkező tizennégy év törekvéseit öleli fel. Ebben követjük majd az előző időszakra érvényes Nemzeti Erdőprogram fontosabb elemeit, de a dokumentum irányt mutat majd az újonnan fellépő kihívások, úgymint a klímaváltozás és az egyre növekvő társadalmi igények kezelése.

A stratégiában foglaltak megvalósításának egyik eszköze a megfelelő jogi környezet kialakítása. Időszerűvé vált a 2009-es erdőtvény újbóli áttekintése, újrafogalmazása, mivel zajlik az ágazat teljes megújítása, az Önök közreműködésével. Az erdőgazdálkodásról szóló új törvény kidolgozása során érdemes szem előtt tartanunk a nagy elődök, köztük Bedő Albert példáját, akinek megha-

tározó szerepe volt az 1879-ben elfogadott új, korszerű, európai színvonalú, polgári erdőtörvény megalkotásában.

A most készülő jogszabály is új szemléletet határoz meg. Ugyanis a hazai erdők fenntartásában a magyar erdészársadalom vesz részt a legaktívabban. Leginkább ők tudnak gazdálkodni az erdővel.

Helyben lehet tehát kialakítani a megfelelő arányt és egyensúlyt az erdők hármasságában: közjóléti-, gazdasági- és védelmi funkciója között. Fontos, hogy a készülő törvény igazodjon a klímaváltozás kihívásaihoz; visszaszorítsa az invazív fajok elterjedését; figyelembe vegye az erdők tulajdonosi összetételét; kellő különbséget tegyen a természetes erdő és az ültetvény erdő között és új szabályokat kell alkalmazni az energia-célú ültetvényekre is, amelyeket lényegében nem lehet erdőként kezelni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 150 év hosszú idő. Sok víz lefolyt ez alatt az Olton és a Tiszán. Sokat változott az erdő, az erdészet és erdőgazdálkodás. Minden munka és siker mögött, amit elértünk, ott van az ember, az erdész,

aki kellő szaktudással és elhivatottsággal folyamatosan fejlesztve magát, a jövőnek dolgozik.

A 25 éves jubileumi közgyűlésen gróf Tisza Lajos elnök beszédében kiemelte azokat az erényeket – főként a buzgóságot és áldozatkészséget – amelyekkel egy erdésznek rendelkeznie kell, és a következő reményének adott hangot: *„...csak ha a tagokban ezen tulajdonságok továbbra is megmaradnak és érvényesítik magukat, – lehetőünk megnyugodva az iránt, hogy a jövő nemzedék e folyton fejlődő fának terebélyes ágai alatt megpibenne, elismeréssel emlékezik meg róhunk, kik azt ültették, ápoltuk és felneveltük.”*

És valóban, a mai ünnepi vándorgyűlés csak úgy lehet teljes, ha hálával gondolunk vissza azokra az emberekre, akiknek élethivatásuk volt nemzeti kincsünknek, az erdőnek megőrzése, gyarapítása és megóvása.

Büszkén tekinthetünk a régi korok erdészeire, köztük Bedő Albertre, mert egy olyan alapot hoztak létre, amelyre bizton építhetett és építhet a magyar er-

dész szakma, és amely nemzetközi szinten is példaértékű, hiszen az ágazatban ilyen jeles évfordulóra egyedül a magyar erdészársadalom lehet büszke egész Európában.

További sikereket és fáradhatatlan munkakedvet kívánok Önöknek az erdők szolgálatában! Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!”

Az ünnepi beszédek után az egyesületi kitüntetések átadása következett. Az Egyesület életében és tevékenységei között az arra érdemes tagok kitüntetése kiemelt ünnepnek számít. Öröm az elismerést átvevőnek, és öröm az adományozó közösségnek. Külön jelentőséget adott az idej elismeréseknek a jubileum, és a különleges helyszín: a rangos szakmai kitüntetés, a Bedő Albert emlékérem névadójának szülőhelyén méltathatták az elismerést átvevő kollégák munkáját.

Az OEE főtitkára a kitüntetések átadására dr. Áder János köztársasági elnököt, dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettest, dr. Fazekas Sándor földművelésügyi minisztert és Zambó Péter egyesületi elnököt kérte fel.

Az Országos Erdészeti Egyesület 2016-ban **ÖRÖKÖS TAGSÁGI DÍSZOKLEVÉL** kitüntetést adományoz

Barátossy Gábor okleveles erdőmérnöknek

Barátossy Gábor általános és középiskolai tanulmányait Miskolcon, majd Budapesten végezte. 1964-ben jeles eredménnyel érettségizett a budapesti Eötvös József Gimnáziumban. Még ebben az évben felvették a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karának nappali tagozatára, ahol 1969-ben erdőmérnöki oklevelet szerzett. Ugyanabban az évben a Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság Budakeszi Erdészetiéhez került. Előbb erdőművelési, majd fahasználati műszaki vezetőként dolgozott 1974 augusztusáig. Itteni munkásságának emlékét őrzi mintegy 350 hektáron végrehajtott kopárfásítás Érd-Sóskút térségében. 1974-től a Budapesti Állami Erdőrendezőség Budapesti Erdőfelügyelőségénél erdőrendezési felügyelő. Itt később megbízott erdőfelügyelőség-vezetőként, majd 1979-től a Budapesti Erdőfelügyelőség Gödöllői Osztályának vezetőjeként dolgozott 1980 októberéig. 1980-ban minisztériumi szolgálatba lépett, először, mint a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalának főelőadója, később főmunkatársa. 1993 nyarától főosztályvezető-helyettesként, a Magánerdőgazdálkodási Osztály vezetőjeként dolgozott, majd 1999-2005 között a Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatalának vezetője. 2006-ban vonult nyugdíjba.

Szakmai munkássága során országosan irányította az erdőtelepítési és fásítási, valamint az erdei közjóléti beruházásokat. Részt vett a rendszerváltozás időszakának erdészeti jogszabályalkotási munkájában, a szakmai szabályozórendszer kialakításában, az erdészeti

ágazati átalakulás kidolgozásában. A rendszerváltozás után újrainduló magán erdőgazdálkodás jogszabályi és támogatási kereteinek megteremtésében végzett munkásságáért a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége 2005-ben Rimler Pál Emlékremmel tüntette ki.

Barátossy Gábor vezető tisztviselőként és az Egyesület főtitkáráként is rendkívül sokat tett a mindenkori kormányzat, a döntéshozók és az Egyesület közötti jó kapcsolat kialakulásáért. Tevékenysége meghatározó volt az OEE szakmai elismertetésében, és tanácsadó, véleményező szerepének meg erősítésében.

Kulcsszerepet játszott az első Országos Erdészgyűlés létrejöttében, ami a rendszerváltás után az erdőgazdálkodás lehetőségeivel kapcsolatos vélemények szabad kifejtésének legszélesebb társadalmi fóruma volt, politikai szereplők, az erdészeti oktatás, kutatás, illetve gyakorlat legelismertebb szakembereinek részvételével.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1969 óta tagja. Az egyesületi életben mindig aktívan részt vett. Az Erdők a Közjóért Szakosztályban, az Erdőrendezési Szakosztályban, és a Vadgazdálkodási Szakosztályban is hosszabb időn át tevékenykedett. 1985-től tagja az Erdő Szerkesztő Bizottságának. 1985-1990 között az OEE elnökségi tagja. 1988-89-ben ebben a minőségében küzd az erdőtörvény módosítása ellen, az állami erdők tulajdoni viszonyainak megtartása érdekében. 1990-1994 között társadalmi munkában az OEE főtitkára. Főtitkári működése során fő célkitűzése az erdészeti szakterület pozícióinak megőrzése volt, amihez eszközként önzetlen és et-

ikus egyesületi szakmai munkát tartott a legmegfelelőbbnek. A gazdasági és társadalmi átalakulás során ez a következetes kiállás sokat számított az ágazat, és azon belül az állami erdőgazdálkodás egységének megőrzésében. Egyesületi tevékenységét 1995-ben Bedő Albert Emlékremmel ismerték el.

Elévülhetetlenek érdemei az egyesületi Könyvtár megfelelő elhelyezésében először a Csillagvölgyben, majd a Budakeszi úton, amelynek ügyét végig támogatta és követte. Így juthatott négy évtizedes hányattatás és számos költözés után az Egyesület muzeális könyvtárgyűjteménye méltó elhelyezéshez.

Számos egyéb egyesületi kezdeményezés aktív szereplője volt. Vezetője az Egyesület 1984-ben újjáalakult Ifjúsági Bizottságának, amely stratégiát dolgozott ki a fiatal korosztály megszólítására. Részt vett az Első Magyar Erdész Tájfutóverseny megszervezésében. Az Erdészeti Lapoknak nemcsak szerkesztő bizottsági tagja volt, hanem rendszer szerzője is, az Egyesületi Hírek rovat szerkesztője, így a napi egyesületi működés jó ismerője.

Az ezredforduló ágazati változásainak idején mind szakmai, mind egyesületi munkássága meghatározó volt erdőgazdálkodásunk és Egyesületünk jövőjének alakulása szempontjából. Olyan egyesületi tisztségviselő volt, aki elképzeléseit maga ültette át a napi gyakorlatba, példát mutatva az Egyesület egész tagsága számára.

Életműve, a magyar erdőgazdálkodásért és az Országos Erdészeti Egyesületért végzett több évtizedes odaadó tevékenysége az alapítás 150. évfordulójának ünneplésekor méltóvá teszi az Örökös Tagsági Díszoklevél kitüntetésre.

